

Het Koninklijk Paleis Amsterdam is al ruim 200 jaar het officiële ontvangstpaleis van het Koninklijk Huis, waar wereldleiders en staatshoofden worden ontvangen. Een gebouw waar troonswisselingen en huwelijken plaatsvinden, waar geschiedenis wordt geschreven. Het is oorspronkelijk niet gebouwd als paleis, maar als stadhuis van Amsterdam. Het is het grootste en meest prestigieuze gebouw uit de Gouden Eeuw en een van de belangrijkste monumenten van Nederland. Het gebouw was zo overweldigend groot en het beeldhouwwerk en de schilderijen zo indrukwekkend dat er in 1655 gesproken werd over het Achtste Wereldwonder.

Govert Flinck en Ferdinand Bol, leerlingen van Rembrandt, kregen de opdracht de vier belangrijkste schoorsteenstukken te maken. Deze schilderijen behoren tot de grootste werken uit het oeuvre van zowel Flinck als Bol. Al ruim 350 jaar hangen deze immense werken onveranderd op de plek waarvoor ze ooit gemaakt zijn.

Gedurende de periode van de tentoonstelling Flinck & Bol in o.a. het Amsterdam Museum en Rembrandthuis, organiseert het Paleis Gallery Talks. Tijdens deze Gallery Talks wordt de bijzondere betekenis en de functie van deze imposante schilderijen, die vandaag de dag nog steeds te bewonderen zijn, ontrafeld.

Gallery Talks (Flinck & Bol):

Zaterdag- en zondagmiddag om 13.00 uur en 14.00 uur (+/-30 min)

Openingstijden Koninklijk Paleis Amsterdam / www.paleisamsterdam.nl:

- 13 oktober t/m 5 november (muv 30 oktober)

- 9 december t/m 7 januari (muv 25 december en 1 januari)

- 1 t/m 28 februari 2018

Amsterdam spiegelde zich graag aan de machtige Republiek Rome. Overal in het stadhuis dienden verhalen uit de Romeinse geschiedenis als inspirerend voorbeeld voor de stadsregering. Ook in de Oud Raadzaal, waar de burgemeesters met hun adviesraad van oud- burgemeesters vergaderden. De schilderijen boven de schouwen moesten de burgemeesters en oud- burgemeesters aansporen tot moreel goed bestuur.

De onomkoopbaarheid van consul Manius Curius Dentatus (van Govert Flinck) laat zien hoe de leider van de rijke Samnieten de Romeinse consul probeert om te kopen met goud en kostbare geschenken. Die wijst de kostbaarheden echter af: hij is een eenvoudig man en heeft voldoende aan simpele kleding en een maaltijd van rapen.

Het andere schilderij (van Ferdinand Bol) vertelt een vergelijkbaar verhaal. Koning Pyrrhus wilde zijn zin krijgen bij consul Gaius Fabritius Luscinus en wilde hem daarom bang maken met een grote olifant. Dat mislukte natuurlijk. De boodschap van deze verhalen was dat onomkoopbaarheid, bescheidenheid en standvastigheid noodzakelijke eigenschappen zijn voor bestuurders.

De schoorsteenstukken in de Troonzaal, voormalig Schepenzaal (Rechtszaal), en de Mozeszaal, voormalig Vroedschapskamer hebben een Bijbels onderwerp.

In 1662 maakte Ferdinand Bol het grote schilderij boven de grote haard van de voormalige Schepenzaal, huidige Troonzaal.

Het stelt Mozes voor, die met de stenen Tafelen der Wet afdaald van de berg Sinaiï. Voor een rechtszaal een passende voorstelling, want de tien geboden op deze Wetstafelen waren een belangrijke leidraad voor de rechtspraak.

In de Mozeszaal, voormalig Vroedschapskamer, kwam het raadscollege van zesendertig burgers (de vroedschap) bijeen om de vier burgemeesters van Amsterdam te adviseren. Het woord 'vroed' betekent 'wijs' of 'verstandig'. Niet toevallig staan de decoraties in deze zaal in het teken van wijsheid en goede raad.

Op het schilderij boven de noordelijke schouw (Van Govert Flinck) knielt Koning Salomo en vraagt God om wijsheid om zijn volk te leiden.

Voor de hoeken van de galerijen bestelden de burgemeesters van Amsterdam een reeks van acht enorme schilderijen met de geschiedenis van de Batavieren. Dit heldhaftige volk leefde in het gebied dat nu Nederland is ten tijde van de Romeinse bezetting in de eerste eeuw na Christus. De Batavieren kwamen succesvol in opstand en verjoegen de Romeinen uit hun gebied. In de zeventiende eeuw zag men dit verhaal als een belangrijke parallel voor de succesvolle opstand van de Nederlandse Republiek tegen de Spanjaarden.

Govert Flinck begon te werken aan de hele reeks, maar toen hij plotseling overleed werden meer kunstenaars bij het project betrokken, zoals Jan Lievens en Rembrandt van Rijn. Rembrandt schilderde een nieuwe versie van de *Samenzwering van Claudius Civilis in het Schakerbos*. De burgemeesters waren niet tevreden met de broeierige voorstelling en plaatsten de meer klassieke compositie van Flinck terug in de galerij. Rembrandt sneed de hoofdscène uit zijn doek, dat tegenwoordig in het Nationaal museum in Stockholm hangt. Het doek van Govert Flinck was een voorlopige schets en nooit bedoeld om 350 jaar te blijven hangen. Het is daarom door de jaren heen erg verkleurd en donker van kleur.

